

Пополе съ прозвището *кековци*, понеже казватъ вмѣсто кѣдѣ? „кеко?“: „кеко беше?“ Името *бѣндовци*, което Верковичъ дава на жителитѣ отъ Костурско,¹⁾ не се употрѣблява сега, нито *дразиловци* е общо на населението отъ нѣкои мѣста на Сарж Гьолъ, но е мѣстно селско име на селянитѣ отъ с. Дразилово. Населението отъ западната частъ на Солунската Равнина се именува *пуливаковци*, прѣкоръ, произлѣзълъ отъ изречението „пули вака“ = гледай тука, както говорятъ тамошнитѣ българи.

Южно-македонскитѣ българи сѣ много по-мекъ, по-тихъ народъ, отколкото западно-македонскитѣ. Тѣ нѣматъ оня спекулативенъ духъ, съ който се отличаватъ тѣхнитѣ съсѣди, нито хитрината имъ. Тѣ сѣ податливи и възприимчиви за чуждото, съ угладени черти на характера. Селското население въ Костурско и Сарж Гьола е много интеллигентно и развито. Селянитѣ отъ Солунско Поле, ако и угнетявани цѣли столѣтия отъ своитѣ спяхии, сѣ умни и симпатични хора, много трезви, скромни и тихи. Само въ градоветѣ на южна Македония подъ влиянието на турцитѣ и на грѣцитѣ се явили отклонения отъ тия общи народни характерни чѣрти. Южно-македонскитѣ българи сѣ останки отъ оня голѣмъ южно-български клонъ, който е достигалъ до Адриатическо Море и до Пелопонесъ. За тѣхната възприимчивостъ къмъ грѣцка култура и езикъ ни свидѣлствуватъ още старитѣ писатели²⁾, свойство, което е много помогнало за погрѣчанъето имъ, па и сега даже му помага. По чужбина ходятъ жителитѣ отъ Костурско, Сарж Гьолъ и Леринско. Костурци отъ Юреша сѣ обикновено каменари, отъ планинскитѣ части сѣ въгляри и дърводѣлци и ходятъ по цѣлия Балкански Полуостровъ и по Анадолъ на работа, отъ низинитѣ сѣ млѣкари въ Цариградъ, Варна и другадѣ, отъ Пополе излизатъ много воденичари, отъ Сарж Гьолъ и Леринско излизатъ градинари.

Важна отлика въ говора на южно-македонскитѣ българи е изговорътъ на ж винаги като ъ. Отличителна особность на тоя говоръ е запазенитѣ изговоръ на носовкитѣ *ѣн*, *ѣм*, *ѣм*, *ѣн*. Тия носовки се чуватъ въ много думи въ Костурско, Корчанско и Долна Прѣспа отъ единия край на групата и въ Лѣгадинско, а по нѣйдѣ въ Солунско на другия край на групата³⁾. Въ най-ново врѣме се откри въ нѣкои села отъ южно-македонската група изговоръ на старото *ы*: бълъ,

¹⁾ Верковичъ, Битътъ на Македонскитѣ българи, Кюстендилъ, стр. 27.

²⁾ Фальмерейеръ, Славянскій элементъ въ Греція, 49.

³⁾ Д. Матовъ, Остатъци отъ звуковетѣ *ѣм*, *ѣн*, *ѣм*, *ѣн* въ костурския говоръ. Книжници за Прочетъ, Солунъ, I. 17; Oblak, Macedonische Studien, 21; L. Miletic, Bemerkungen zu Oblak's Macedonischen Studien. Archiv f. slav. Philologie, XX. 580.